

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til beskæftigelsesministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 20 og 21 og beskæftigelsesministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V, DF og KF. Spørgsmål 14 og 19 og alm. del – spørgsmål 9 og beskæftigelsesministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra SF.

Spørgsmål 14:

»Hvilken informationsgang mellem bl.a. læger, sundhedsvæsen og medarbejderne i Jobcentret er nødvendig, for at medarbejderne i Jobcentret kan undgå at ringe og indkalde syge til krænkende samtaler om deres fremtid på arbejdsmarkedet og aktivering, når der er tale om f. eks.:

- syge med livstruende sygdomme, som er i krise
- syge med uklare diagnoser, som KAN være meget alvorlige sygdomme
- syge, hvis fysiske tilstand pludselig er blevet forværret – f. eks. med indlæggelse på sygehus til følge
- syge, der netop har gennemgået en meget omfattende operation og trænger til rekonvalcens. De står muligvis også foran en stærkt belastende kemo- eller strålebehandling
- syge, der fra staten som syge eller undervejs i forløbet kommer ud i en stor personlig eksistens-krise, eventuelt med depression til følge?»

Svar:

Jeg vil gerne understrege, at sygeopfølgningen har det klare formål at hjælpe syge mennesker med at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet og komme tilbage til deres arbejdsplads så hurtigt som muligt – måske i starten på deltid.

Der er i lovforslaget også taget højde for, at der kan være situationer, hvor det vil være for stor en belastning for den sygemeldte at skulle møde op i jobcenteret til en individuel samtale.

Det er derfor også fastsat i loven, at jobcentrenes opfølgning vil kunne ske helt uden kontakt med den sygemeldte, og at der altid skal tages hensyn til den syges helbredstilstand.

Som en vejledning for sagsbehandlerne i jobcentrene er det i bemærkningerne til lovfors-

laget fastsat, at i sager hvor sagsbehandleren er i tvivl om, hvorvidt sygeopfølgning med personligt fremmøde er hensigtsmæssig, eksempelvis i forbindelse med alvorlig kræftsygdom, alvorlig psykisk lidelse eller anden alvorlig sygdom, skal sagsbehandleren kontakte den syges egen læge eller sygehusets læge, før der evt. indkaldes til sygeopfølgning.

Sagsbehandleren skal på baggrund af lægens input vurdere, om opfølgningen evt. bør sættes på »stand by«, fordi sygdommen forhindrer opfølgning ved kontakt med den sygemeldte. Ved »stand by« forstås, at kommunen udelukkende foretager opfølgningen uden kontakt til den syge. Opfølgningen sker på anden måde f.eks. på baggrund af sagens oplysninger, herunder lægelige oplysninger.

Jeg kan desuden oplyse, at Kræftens Bekæmpelse har været involveret i drøftelser af opfølgningen over for alvorligt kræftsyge.

Spørgsmål 15:

Kan informationsgangen i punkt 1 gennemføres uden at overtræde anden lovgivning, som beskytter den enkelte?

Svar:

Kommunerne skal til enhver tid overholde de gældende sagsbehandlingsregler - det gælder selvfølgelig også i opfølgningen over for sygemeldte. Lovforslaget fraviger ikke de regler, der beskytter borgeren i forvaltningsloven, offentlighedsloven, persondataloven eller retssikkerhedsloven mv.

Lovforslaget fraviger derfor f.eks. ikke, at kommunerne skal have samtykke fra borgeren, inden sagsbehandleren kontakter den syges egen læge eller sygehusets læge.

Spørgsmål 20:

Hvordan håndteres situationer, hvor kommunerne får en udtalelse fra en læge i de sager, hvor der er tvivl, om den syge kan deltage i tilbud eller samtaler?